

Uitspraak 201408375/1/R1

Datum van uitspraak: woensdag 15 juli 2015
Tegen: de raad van de gemeente Opmeer
Proceduresoort: Eerste aanleg - meervoudig
Rechtsgebied: Ruimtelijke-ordeningskamer - Bestemmingsplannen Noord-Holland
ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2209

201408375/1/R1.

Datum uitspraak: 15 juli 2015

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. [appellant sub 1A] en [appellant sub 1B] (hierna tezamen en in enkelvoud: [appellant sub 1]), wonend te Hoogwoud, gemeente Opmeer,
2. [appellant sub 2], wonend te Spanbroek, gemeente Opmeer,
3. [appellant sub 3], wonend te Hoogwoud, gemeente Opmeer,

en

de raad van de gemeente Opmeer,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2014 heeft de raad het bestemmingsplan "Landelijk Gebied Opmeer 2014" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben [appellant sub 1], [appellant sub 2] en [appellant sub 3] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

[appellant sub 2] en [appellant sub 3] hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 mei 2015, waar [appellant sub 2], bij monde van S. Rijnbeek, [appellant sub 3], vertegenwoordigd door K. Dekker, en de

raad, vertegenwoordigd door mr. M.T. Goverde, werkzaam bij de gemeente, en mr. E.C.W. van der Poel, advocaat te Alkmaar, zijn verschenen.

Buiten bezwaren van partijen zijn ter zitting nog stukken in het geding gebracht.

Overwegingen

Toetsingskader

1. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Het plan

2. Het plan voorziet in een actueel juridisch-planologisch kader voor het landelijk gebied van Opmeer.

Het beroep van [appellant sub 1]

3. [appellant sub 1] richt zich tegen het plan, omdat het te bebouwen oppervlak op zijn perceel [locatie 1] te klein is. Hij voert aan dat het oppervlak met 420 m² moet worden verruimd, gelet op het gemeentelijk beleid over functieverandering van agrarisch naar wonen dat voorschrijft dat per wooneenheid 2.500 m² aan bouwmogelijkheden wordt toegekend.

[appellant sub 1] richt zich ook tegen het plan, voor zover het te bebouwen oppervlak op het buurperceel [locatie 2] in het vastgestelde plan is verruimd ten opzichte van het ontwerpplan. [appellant sub 1] wijst erop dat de verruiming van zijn perceel in de reactie op zijn zienswijze aan hem is toegezegd en dat deze kennelijk als gevolg van een omissie op het buurperceel is ingetekend. Hij wenst dat deze omissie ongedaan wordt gemaakt, omdat een verruiming van de bouwmogelijkheden op het buurperceel nadelige gevolgen kan hebben voor zijn woon- en leefklimaat.

Ten slotte voert [appellant sub 1] aan dat aan de gronden ter plaatse van zijn woning ten onrechte de bouwaanduiding "specifieke bouwaanduiding - stolp" is toegekend. Hij betoogt dat zijn woning geen stolp is zoals omschreven in de definitiebepaling in artikel 1, lid 1.81, van de planregels. In dit verband voert hij aan dat de woning niet karakteristiek is, nu deze in 2007 nieuw is gebouwd en geen authentieke details heeft. [appellant sub 1] betoogt dat in de planregels voor stolpen onnodige inperkingen van de bouwmogelijkheden zijn opgenomen ten opzichte van de bouwmogelijkheden die voor andere woningen gelden. In dit verband wijst hij erop dat het maximaal te bebouwen perceelsoppervlak voor stolpen 1.650 m² bedraagt.

3.1. In de gemeentelijke beleidsnotitie "Functieverandering van Agrarisch naar Wonen" van 15 juli 2013 staat dat het bouwvlak bij een woonperceel van een voormalig agrarisch bedrijf 2.500 m² bedraagt. Dit maximum is gesteld uit landschappelijk oogpunt en op basis van de historisch gegroeide situatie.

3.2. Blijkens de verbeelding is aan de percelen [locatie 1] en [locatie 2] samen één vlak met de bestemming "Wonen" toegekend. Ook zijn de aanduidingen "maximum aantal wooneenheden = 2" en "specifieke vorm van agrarisch - voormalig agrarische bedrijfsbebouwing" toegekend. Aan een gedeelte van het perceel [locatie 1] is tevens de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - stolp" toegekend.

Ingevolge artikel 1, lid 1.81, van de planregels is een stolp: een voor Noord-Holland karakteristieke vierkante boerderij met een piramidevormig dak.

Ingevolge artikel 26, lid 26.1, zijn de voor "Wonen" aangewezen gronden bestemd voor:

a. wonen en tuinen;

[...];

Ingevolge lid 26.2.1, mogen op en in de gronden als bedoeld in lid 26.1 uitsluitend worden gebouwd:

a. woningen,

b. aanbouwen, bijgebouwen;

[...];

d. bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

Ingevolge artikel 39, lid 39.2, zijn burgemeester en wethouders bevoegd nadere eisen te stellen aan de plaats en afmetingen van bouwwerken, voor zover die worden gebouwd binnen een afstand van 30 m tot bouwwerken, die zijn aangeduid met "karakteristiek", "specifieke bouwaanduiding - monument" of "specifieke bouwaanduiding - stolp", zulks ter voorkoming van onevenredige aantasting van het zicht op en de landschappelijke inpassing van het betreffende monument respectievelijk de karakteristieke bebouwing.

3.3. De raad heeft het op het perceel [locatie 1] aanwezige woonhuis aangemerkt als een stolp, omdat dit een vierkante boerderij is met een piramidevormig dak. Overigens is gebleken dat [appellant sub 1] in zijn aanvraag voor de bouw van de woning en in de daarbij behorende ruimtelijke onderbouwing, ingediend in 2006, spreekt van een dubbelbewoonde authentieke stolpboerderij. In hetgeen is aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de boerderij niet als stolp kan worden aangemerkt. Dat deze in 2007 is herbouwd en dat geen sprake is van authentieke details laat onverlet dat de raad de boerderij, reeds vanwege de vierkante vorm en het piramidevormige dak daarvan, gelet op de definitie in artikel 1, lid 1.81, van de planregels, heeft kunnen aanmerken als stolp. Het betoog dat ten onrechte de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - stolp" is toegekend, faalt.

Met betrekking tot het betoog dat een ongerechtvaardigd onderscheid wordt gemaakt tussen het maximale oppervlak van het bouwvlak behorend bij een stolp ten opzichte van het maximaal te bebouwen perceelsoppervlak behorend bij woningen, geen stolp zijnde, stelt de raad dat het beleid vanuit ruimtelijk en landschappelijk oogpunt in geval van woningsplitsing voorziet in een maximaal te bebouwen oppervlak van 1.650 m² per helft. De raad heeft toegelicht dat een specifiek stolpbeleid wordt gevoerd teneinde deze zoveel mogelijk te behouden. Om sloop te voorkomen wordt toegestaan dat een stolp wordt gesplitst, waarbij de maximumomvang van het bouwvlak van elk deel op 1.650 m² is gesteld. Het totale toegestane bouwvlak van 3.300 m² is daarmee groter dan het maximum bouwvlak van een vrijstaande woning, geen stolp zijnde, te weten 2.500 m². Dit onderscheid is ingegeven door het doel stolpen zoveel mogelijk te behouden. Deze keuze acht de Afdeling niet onredelijk.

Het betoog faalt.

3.4. Niet in geschil is dat het vlak met de bestemming "Wonen" aan de westzijde van het perceel [locatie 1] foutief is ingetekend. Voorts is niet in geschil dat het vlak met de bestemming "Wonen" aan de noordzijde van het buurperceel [locatie 2] te ruim is ingetekend. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit wat betreft dit onderdeel niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Dit betoog slaagt.

3.5. In hetgeen [appellant sub 1] heeft aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Wonen" voor de percelen [locatie 1] en [locatie 2] is genomen in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Het beroep is gegrond, zodat het bestreden besluit in zoverre dient te worden vernietigd.

3.6. De Afdeling ziet aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb de raad op te dragen een nieuw besluit te nemen voor het vernietigde plandeel met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. Het door de raad te nemen nieuwe besluit behoeft niet overeenkomstig afdeling 3.4 van de Awb te worden voorbereid.

Het beroep van [appellant sub 3]

4. [appellant sub 3] richt zich tegen het plan, voor zover naast zijn woning op het perceel [locatie 3] geen paardenbak voor hobbymatig gebruik is toegestaan.

4.1. Aan de gronden waar [appellant sub 3] de paardenbak wenst te realiseren is de bestemming "Agrarisch" toegekend. Aan de gronden ter plaatse van de woning op het perceel [locatie 3] is de bestemming "Wonen" toegekend.

Ingevolge artikel 3, lid 3.1, van de planregels zijn de voor "Agrarisch" aangewezen gronden bestemd voor:

a. de uitoefening van akkerbouwbedrijven met een grondgebonden agrarische bedrijfsvoering, niet zijnde permanente bollenteelt, of een champignon- of witlofkwekerij;

b. uitsluitend op de bestaande locatie, de uitoefening van veehouderijbedrijven met een grondgebonden agrarische bedrijfsvoering, niet zijnde vis-, wormen- of madenkwekerij;

[...];

h. extensieve recreatie, waaronder fiets- en voetpaden;

[...].

Ingevolge artikel 26, lid 26.1, aanhef en onder a, zijn de voor "Wonen" aangewezen gronden bestemd voor wonen en tuinen.

Ingevolge lid 26.5.1, zijn burgemeester en wethouders bevoegd een omgevingsvergunning te verlenen in afwijking van het bepaalde in lid 26.1, ten behoeve van het aanleggen van een paardenbak mits:

a. de oppervlakte niet meer bedraagt dan 800 m²;

b. de paardenbak in de directe nabijheid van en loodrecht achter de woning wordt gerealiseerd;

c. niet meer dan één paardenbak per woning wordt gerealiseerd;

d. de afstand tot woningen van derden ten minste 50 m bedraagt;

e. de bouwhoogte van andere bouwwerken niet meer dan 1,3 m bedraagt, behoudens lichtmasten waarvan de bouwhoogte niet meer dan 8 m mag bedragen;

f. de landschappelijke inpassing bij de aanvraag door de aanvrager is aangetoond door middel van een beplantingsplan.

4.2. Vast staat dat door [appellant sub 3] in het kader van het thans aan de orde zijnde plan een verzoek is gedaan voor de realisering van een paardenbak. Vast staat voorts dat dit verzoek betrekking heeft op de realisering van een paardenbak naast de woning. De weigering van de raad om aan dit verzoek mee te werken is in overeenstemming met het gemeentelijk beleid dat in principe geen toestemming wordt gegeven voor de realisering van een paardenbak die niet in het verlengde van de achtergevel van de woning wordt gerealiseerd, in verband met te behouden doorzichten, de openheid en het tegengaan van verrommeling van het landschap. De Afdeling acht dit beleid niet onredelijk. [appellant sub 3] heeft geen feiten of omstandigheden aangevoerd op grond waarvan de raad ten aanzien van hem niet in redelijkheid aan zijn beleid heeft kunnen vasthouden. De raad stelt dat in het kader van een eventuele aanvraag voor een omgevingsvergunning tot afwijking van het bestemmingsplan als bedoeld in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht alsnog kan worden gezien of medewerking aan de realisering van een paardenbak kan worden verleend. De raad heeft hierbij aangegeven dat een dergelijk bouwplan eveneens zal worden getoetst aan het gemeentelijke beleid, zoals dit is neergelegd in artikel 26, lid 26.1, aanhef en onder a, van de planregels.

Het betoog van [appellant sub 3] faalt.

4.3. Het beroep van [appellant sub 3] is ongegrond.

Het beroep van [appellant sub 2]

5. [appellant sub 2] betoogt dat in het vastgestelde plan ten onrechte niet de wijziging ten opzichte van het ontwerpplan is verwerkt dat voor het perceel [locatie 4] een vlak met de bestemming "Wonen" wordt opgenomen van 2.500 m², welke wijziging volgens de "Lijst van aanpassingen" had moeten worden verwerkt. Hij acht dit in strijd met de rechtszekerheid.

5.1. De raad stelt dat in de "Lijst van aanpassingen" één keer foutief is vermeld dat een vlak met de bestemming "Wonen" wordt opgenomen van 2.500 m². Naar het oordeel van de Afdeling betreft dit evenwel een kennelijke verschrijving die niet tot rechtsonzekerheid leidt. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat in dezelfde "Lijst van aanpassingen" staat dat een vlak met de bestemming "Wonen" wordt opgenomen van 1.650 m², hetgeen overeenkomt met de reactie die is gegeven op de zienswijze van [appellant sub 2]. Derhalve bestaat geen aanleiding het besluit in zoverre te vernietigen. Het betoog faalt.

6. [appellant sub 2] richt zich tegen het plandeel met de bestemming "Wonen" voor het perceel [locatie 4], voor zover een bouwvlak van 1.648 m² is toegekend. Hij betoogt dat een bouwvlak van 2.500 m² moet worden toegekend op basis van het gemeentelijk beleid dat geldt voor een voormalig agrarisch bedrijf dat wordt omgezet in een woning. De raad heeft ten onrechte het beleid gehanteerd voor gesplitste stolpen. [appellant sub 2] betoogt dat zijn stulp moet worden gezien als een zelfstandige stulp, gelet op de constructie en afmetingen ervan alsook de omstandigheden dat deze een eigen adresaanduiding en rijksmonumentennummer heeft. Hij voert aan dat geen sprake is van de toevoeging van een nieuwe woning, omdat de stulp is vergund en reeds gedurende lange tijd wordt bewoond. Verder wijst hij erop dat zijn stulp - anders dan gebruikelijk is bij andere gesplitste stolpen - achter het lint is gebouwd en een eigen piramidevormig dak heeft. Ten slotte betoogt [appellant sub 2] dat de toekenning van een bouwperceel van 1.648 m² ertoe leidt dat bebouwing zeer dicht op de stulp moet worden gebouwd, hetgeen leidt tot een aantasting van de karakteristieke waarden ervan en derhalve niet in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

6.1. De raad stelt dat de bebouwing op het perceel [locatie 5] een monumentale boerderij betreft en de bebouwing op het perceel [locatie 4] een geschakelde voormalige schuur behorend bij de boerderij is, die in het voorliggende plan een woonfunctie heeft gekregen. Gelet hierop heeft hij het beleid voor het toestaan van splitsing van stulpboerderijen van overeenkomstige toepassing geacht op deze splitsing van een monumentale boerderij van toepassing geacht. Dit betekent dat het maximaal te bebouwen oppervlak behorend bij het woonperceel [locatie 4] 1.650 m² bedraagt.

6.2. De raad heeft zich naar het oordeel van de Afdeling in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat in het onderhavige geval de bebouwingsnormen van het beleid voor splitsing van stolpen van overeenkomstige toepassing zijn verklaard. Hierbij is van belang dat - evenals in het geval van splitsing van een stulp - in deze situatie planologisch een extra woonfunctie is toegevoegd aan het buitengebied die is ontstaan uit aaneengesloten bebouwing die voorheen bij één agrarisch bedrijf hoorde. Voorts is van belang dat de stulp op [locatie 4] direct tegen de woning op het perceel [locatie 5] is gebouwd. Dat de stulp op het perceel [locatie 4] reeds gedurende langere tijd feitelijk wordt bewoond, een

eigen adresaanduiding, rijksmonumentennummer en een van andere stolpen afwijkende constructie heeft, laat onverlet dat het woonperceel is ontstaan uit gronden die voorheen één agrarisch bedrijfsperceel vormden.

De raad heeft zich verder in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat een bouwvlak van 1.648 m² voldoende ruimte biedt om de bebouwing, gelet op de positionering ervan, zodanig op te richten dat dit in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. De Afdeling neemt hierbij in aanmerking dat de raad door in dit geval aansluiting te zoeken bij het beleid voor splitsing van stolpen een groter bouwvlak mogelijk heeft gemaakt, van in totaal 3.300 m², dan het geval zou zijn bij een bouwvlak voor een vrijstaande woning, te weten 2.500 m².

De betogen falen.

7. [appellant sub 2] voert aan dat de toekenning van een bouwperceel van 1.648 m² in strijd is met het gelijkheidsbeginsel. In dit verband wijst hij erop dat op de percelen [locatie 1] en [locatie 2], Pade 10 en 10a, Zandwerven 40 en 40a en Zandwerven 54 en 56 gesplitste stolpen staan met een bouwperceel per wooneenheid variërend van 2.200 m² tot 2.900 m². Verder staan op de percelen Gouwe 4, Herenweg 81 en Herenweg 94 woningen met een groter bouwperceel dan 2.500 m².

7.1. Ten aanzien van de door [appellant sub 2] gemaakte vergelijking met andere percelen, wordt overwogen dat de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat die situaties verschillen van de aan de orde zijnde situatie, omdat in die situaties ofwel sprake is van bestaande rechten die als zodanig worden bestemd ofwel sprake is van een situatie waarin het gaat om een agrarisch perceel in plaats van een woonperceel. Het beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt.

8. [appellant sub 2] voert aan dat de bouwregels enerzijds toelaten dat bijgebouwen worden gebouwd binnen 50 m vanaf de achtergevel en 20 m vanaf de zijgevel van de woning, terwijl de wijze waarop het vlak met de bestemming "Wonen" voor zijn perceel op de verbeelding is ingetekend slechts toelaat dat bijgebouwen worden gebouwd binnen 40 m vanaf de achtergevel en 13 m vanaf de zijgevel. [appellant sub 2] acht dit tegenstrijdig.

8.1. Ingevolge artikel 26, lid 26.2.2, van de planregels, gelden voor het bouwen van bouwwerken als bedoeld in lid 26.2.1 de volgende bepalingen:

[...];

i. bijgebouwen mogen uitsluitend worden gebouwd op:

1. minimaal 3 m achter de voorgevel van de woning of het verlengde daarvan;
2. ten minste 1 m vanaf de achterste en de zijdelinge perceelsgrens;
3. ten minste 1 m vanaf aangrenzend water en openbare verharding;
4. niet meer dan 50 m vanaf de achtergevel van de woning of het verlengde daarvan;

5. niet meer dan 20 m vanaf de zijgevel van de woning of het verlengde daarvan;

6. minimaal 1 m vanaf de woning, indien het een vrijstaand gebouw betreft;

7. in afwijking van het bepaalde onder 1 tot en met 6 zijn bestaande bijgebouwen toegestaan op de bestaande locatie.

8.2. Aan de omstandigheid dat in artikel 26, lid 26.2.2, aanhef en onder i., sub 4 en 5, van de planregels, voor het bouwen van bijgebouwen maximale afstanden tot de achter- en zijgevel zijn gegeven, kunnen - anders dan [appellant sub 2] meent - geen rechten worden ontleend wat betreft minimale afmetingen van het bouwperceel op de verbeelding. Dit betoog faalt.

9. [appellant sub 2] betoogt verder dat ten onrechte niet een bedrijfsbestemming is opgenomen met de mogelijkheid voor de bouw van een schuur met een oppervlak van ongeveer 200 m². Hij wenst hiermee te bereiken dat het ambachtelijk timmerbedrijf dat thans is gevestigd op het perceel [locatie 6] van zijn ouders, wordt verplaatst naar zijn eigen perceel.

Verder acht hij de regeling voor een aan huis gebonden bedrijf behorend bij de bestemming "Wonen" te beperkend, omdat geen bedrijfsactiviteiten zijn toegestaan die in de Staat van Bedrijfsactiviteiten zijn aangeduid als hoger dan categorie 1. Hij wenst dat - evenals in het ontwerpplan - categorie 2 als bovengrens wordt gehanteerd.

9.1. Het door [appellant sub 2] gedane verzoek voor de oprichting van een schuur op het perceel [locatie 4] ten behoeve van bedrijfsactiviteiten die thans worden uitgeoefend op het perceel [locatie 6], zou ertoe leiden dat nieuwe bedrijfsbebouwing wordt opgericht op voormalige agrarische gronden. De weigering om dit niet toe te staan is in overeenstemming met het gemeentelijke beleid. Dit beleid houdt in dat de bestaande (legale) niet-agrarische bedrijven zijn toegestaan in het bestemmingsplan. Nieuwvestiging van niet-agrarische bedrijven in het buitengebied (anders dan ten gevolge van een functiewijziging van een voormalig agrarisch bedrijf) is echter niet mogelijk. De Afdeling acht dit beleid niet onredelijk. Daarbij is van belang het standpunt van de raad dat dit een onacceptabele versterking van het buitengebied tot gevolg zou hebben. [appellant sub 2] heeft geen feiten of omstandigheden aangevoerd op grond waarvan de raad ten aanzien van hem niet in redelijkheid aan zijn beleid heeft kunnen vasthouden.

De raad heeft ter zitting toegelicht dat hij een timmerbedrijf in het buitengebied ook niet mogelijk wil maken met de regeling voor een aan huis gebonden bedrijf behorend bij de bestemming "Wonen". Met deze regeling wenst hij enkel zeer lichte vormen van bedrijvigheid toe te staan die in de woning worden uitgeoefend. De Afdeling acht dit standpunt niet onredelijk. Voor zover [appellant sub 2] in de veronderstelling is dat de uitoefening van een timmerbedrijf zou zijn toegestaan, indien met de regeling voor een aan huis gebonden bedrijf categorie 2 bedrijfsactiviteiten als bovengrens zou worden gehanteerd, wordt overwogen dat dit niet juist is vanwege het vereiste in artikel 26, lid 26.4.2, aanhef en onder h, van de planregels dat enkel activiteiten kunnen worden toegestaan die in de woning worden uitgeoefend.

Het betoog faalt.

10. Het beroep van [appellant sub 2] is ongegrond.

Proceskosten

11. Ten aanzien van [appellant sub 1] is niet gebleken van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van [appellant sub 3] en [appellant sub 2] bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het beroep van [appellant sub 1A] en [appellant sub 1B] gegrond;

II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Opmeer van 26 juni 2014, voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Wonen" voor de percelen [locatie 1] en [locatie 2];

III. draagt de raad van de gemeente Opmeer op om binnen 20 weken na verzending van deze uitspraak met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen een nieuw besluit te nemen voor het onder II vernietigde onderdeel van het besluit en dit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken;

IV. verklaart de beroepen van [appellant sub 2] en [appellant sub 3] ongegrond;

V. gelast dat de raad van de gemeente Opmeer aan [appellant sub 1A] en [appellant sub 1B] het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 165,00 (zegge: honderdvijfenzestig euro) vergoedt, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander;

Aldus vastgesteld door mr. B.J. van Ettekoven, voorzitter, en mr. E. Helder en mr. F.D. van Heijningen, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Priem, griffier.

w.g. Van Ettekoven w.g. Priem
voorzitter griffier

Uitgesproken in het openbaar op 15 juli 2015